

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn Cena d[omi]ni. Tex. euang. Jo. cap. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

In Cena Domini

inquit poterat detinere in limbo etiam iustos. Per passionem huius christi eiectionis est huius ad duo prima: etiam antequam ipsa fuisset completa: quia propterea et huius surgebat a statu peccati et consequentem cauebat a peccatis consequentibus alia peccata. Duo ad secundum huius est eiectionis quia ipsa fuit consummata. Secundo arguitur non si princeps huius mundi eiectionis foras nuncius huius passionem christi et huius tunc iusti non fuerunt liberati a peccato Respondet. Tertio quia antequam passio fuerit eiectionis a singulis personis sed non a toto mundo sicut post. quia quod tunc factum est in paucis: post factum est in multis. Vel ut dicitur: antequam passio fuerit iusti liberati a peccato sed non totaliter: quia non introducebantur in regnum sicut post sublatum flammis gladio quod deum est. hodie mecum eris in paradiso. (Et ego si exaltatus fuero) .i. cum fuero exaltatus secundum Augustinum. Non enim dubitat se exaltatum: ut ait in cruce per passionem (omnia traham ad me ipsum) omnia inquam secundum Augustinum. vel spiritus et animam et corpus. vel secundum eundem: omnia: omnes homines predestinatos. vel secundum eundem omnia: genera hominum. Credo autem tunc fuisse. puer huius qui suspendebatur: exaltatus a terra dicebat. ideo tumba intellexit quod christus de sua morte loqueretur. Vel secundum Chrysostomum. hoc intellexit perit quod facere cogitabatur ex infusa sapientia: sed stimulare proficia. (Hoc autem dicebat significans quod morte esset mortuus). Redit ei turba. Nos audimus ex lege. .i. ex scriptura (quia christus manet in eternum) in multis ei locis scripture fit mentio de christi eternitate: ut Dan. vi. Et petrus ei petrus eterna (et huius non tu dicis. oportet exaltari filium hominis). Non dixerat nunc statim christus: oportet exaltari filium hominis: ut dicit Augustinus. sed quia in se filium hominis dixerat: cum dixit. venit hora ut clarificet filium hominis: ideo illud retinens sic dicunt. (Et quod est iste filius hominis) quod diceret. si tu es ille: non es christus qui in eternum manet: si est aliter dicere quod sit ille. Christus autem comedavit eos de hoc quod nouerant christum eternum dicens. (Adhuc modicum lumen in vobis est) per hoc scilicet ut dicit Augustinus. quia intelligit. christum esse eternum Sed ista cognitio est imperfecta: quia non peccatis quod in ore ei stat cum eternitate ei post resurrectionem. (Ideo ambulare). .i. proficere in cognitione (dum lucem habetis). .i. dum ego sum pater et voco. vel secundum Chrysostomum. Dum du

rat pater vita (ut non tenebre) igno: stete et culpe vel tenebre damnationis (vos cognoscite) dant. Et qui ambulat in tenebris nescit quid vadat. Dum lucem habetis: credite in lucem ut filii lucis sitis) id est filii dei per gratiam. qui deus est lux. (Hec locutus est Iesus: et abiit et abscondit se ab eis) ostendens quod in tenebris infidelitatis remaneret.

In Cena domini.

Tex. euang. Jo. cap. xiiij

Marte die festum pasche scilicet
a ens Iesus quia venit ei huius
ra ut transeat ex hoc mundo
do ad patrem cui dilexisset suos qui
erat in mundo: in fine dilexit eos.
Et cena facta cum diabolus iam misisset in cor ut traderet eum Iudas
simonis scariothis: sciens quia
omnia dedit ei pater in manus.
et quia a deo exiit et ad deum vadit: surgit a cena et ponit vestimenta
sua. Et cum accepisset linteaminum
circum se. Deinde misit aquas in
peluum. et cepit lauare pedes discipulorum: et tergere linteo quo
erat precinctus. Venit ergo ad
simonem petram. Et dicit ei pe
trus. Domine: tu mihi lauas pedes.
Respondit Iesus et dixit ei. Quod
ego facio tu nescis modo: scies autem
postea. Dicit ei Petrus. Non la
uabis mihi pedes in eternum. Re
spondit ei Iesus: Si non lauero
te: non habebis partem mecum. Di
xit ei simon petrus. Domine non tantum pe
des meos: sed et manus et caput. Dicit
ei Iesus. Qui lotus est non indiget nisi
ut pedes lauet: sed est mundus totus
Et vos mundi estis: sed non omnes. Scie
bat enim quoniam esset qui traderet
eum: propterea dixit: non est mundi om
nes. Postquam ergo lauit pedes
eorum: accepit vestimenta sua:
et cum recubisset: iterum dixit eis

Scitis quod fecerim vobis: Vos vocatis me: magister et dominus: et bene dicitis: Sum etenim. Si ergo ego laui pedes vestros dominus et magister: et vos debetis alter alterius lavare pedes. Exemplum ei dedi vobis: ut quemadmodum ego feci vobis: ita et vos faciatis.

INTE DIE FESTUM PASCHAE

scilicet 22. Joa. xiiij. In pñti euāgelio tāgunt tria pñcta: q̄ sūt Preparatio: Ablutio: et Admonitio. Quantum ad primū tangit q̄ ō chris̄ p̄paravit se ad abluendū discipulorū pedes. Dicit ḡ (Ante diē festū pasche) id est. xiiij. luna: siue feria quinta: in q̄ incipiebat solēntas paschalis ad vespere: q̄ a vesperā ad vesperā celebrabāt festa: vt pz Ero. xiiij. Si cur ḡ factū i vigilia natali dñi p̄or dicit fēm̄ in natali dñi: ita vt dicit s. Tho. alij euāgeliste dixerūt cenā factā p̄mo die azymorum: quia factū fuit die p̄cedēti ad vespere: q̄ iam p̄tinebat ad diē azymorum. Joa. autē dicit: ante diē pasche. i. ante feriā sextā: q̄ erat p̄prie p̄ma dies celebratima. Est autē pascha nomē irregularit̄ declinatū: q̄ ē neutri gñis: et tamē est p̄me declinatōis: itez q̄ est p̄me declinatōis: et tamē facit in tis quia declinat pascha pasche: vel pascha pasche fm̄ antiq̄s codices. itē pascha pascha tis. Et fm̄ Amb. grecū nomē est et passio: nē fecit: hebraice ḡ dicit phasce. i. trāsitus: q̄ trāsivit dñs p̄ egyptū p̄cutiens egyptios: et saluans vel p̄suans hebreos. Aug. ḡ dicit: q̄ pascha hebraicū est et sonat trāsitum: q̄ tñ vt ait grece paschm̄ passio dicit: idē pascha passio putata est. Videt autē velle Aug. q̄ pascha descendat a phase fm̄ aliq̄ estimationē: p̄ corruptioez vocabuli: vt dicat pascha q̄si phasce seu phasce addita c. et sublata h: littera: quā multi latinorū etiā mō subtrahunt de phase: q̄s tñ p̄demnant oia antiq̄ exēplaria. Et idē videtur sentire Hieron. dices: q̄ pascha hebraice dicit phase. sancto Tho. autē sic dicit: Hoc festū quidā putāt vocari pascha a passione dñi: que tūc celebrat: et p̄cordat cum greco: quia pascha grece: idē est quod pati:

sed tamē prima origo vocabuli habet ex hebreo. q̄ pascha dicit q̄si phase. i. transitus. vt dicit Ero. xiiij. Interpretat autē h̄ euāgelista p̄pter duplicē transitū. s. angeli p̄cutentis p̄mo genita egypti et filiorū israel transeuntium mare rubrū. Et ideo hoc festū vocant pascha. vt pascha n̄m̄ habeat vtriusq̄ lingue significatōez: hebraice. scilicet et grece. q̄ in ip̄a passione dñi trāsire fuit ip̄s et hoc mūdo ad patrē: et ōmniū nostrum sequentiū christū. Hec ille. Pascha tñ cū sumat p̄ agno paschali: et p̄ p̄ibz azymis: et p̄ septē diebz azymorum: et die primā q̄ erat celebris. h̄ sumit ultimo mō fm̄ factū Tho. Dies ergo an̄ diē pasche fuit feria quinta et nō feria quarta: vt volūt grece: et p̄sequenter chris̄ nō p̄secrauit i fermetato: vt dicit (scies q̄ venit hora eius et trāsseat ex hoc mūdo ad patrē) et p̄sequenter faciat pascha. i. trāsire (cuz dilexiss̄ suos) familiares p̄cipue. Dicit em̄ scrius Tho. q̄ aliq̄ sunt sui p̄ creationē. Jo. i. Sicut nō receperūt. aliq̄ p̄ redemptōez. i. dati et p̄ fidem. Joa. xvij. Tui erāt et mihi eos dedisti. Aliq̄ speciali deuotioez. i. Parak. xij. Tui sum? o davi. Primos diligite cōseruādo eis bona nature. et scōs p̄p̄uando eis bona grē. alios ḡ spūalit̄ cōsolādo. Hec ille (qui erāt in mūdo) ad differentiā mortuorū. q̄ etiā erāt sui inquantū sperauerūt liberari p̄ eum. q̄ nō tm̄ iudicant dilectōez ei? vt exites i mūdo: fm̄ s. Tho. (in finē). i. circa finē vite sue (dilexit eos) maiorā. i. dilectōis signa ostēdes q̄ p̄ us fm̄ Lryf. vt p̄p̄aret eos ad tristitia suuentura. Vel fm̄ Aug. in finem. i. in se vel in eternā vitā: que est finis. i. cā final. quasi dicere. Ad hoc dilexit vt saluaret. Vel fm̄ eandē. in finē. i. vsq̄ ad hoc vt p̄ eis morte sustineret q̄ est finis. i. finis (Et cena) in q̄ edebat agnū paschalē (facta) i. p̄p̄ata fm̄ Aug. nō autē p̄supra et transacta. Adhuc em̄ vt ait cenabat q̄ pedes discipulorū lauit. Permanentia em̄ vtrūq̄ ta homo voluit facta etiā si sint p̄sentia. nō autē successiua vt mor? q̄ fieri ē trāsire: et facta esse trāsuisse (cū diabolo) tam misisset in cor) Est autē notandū q̄ oia inferiora corpa obediūt spiritibus angelicis: etiā malis ad nutū: sicut humanū corpa anime

In Cena Domini

vt docet sc̄tus Tho. i. q. cv. ij. di. vij. li. 3. gen. ca. ciiij. Que 3 fieri p̄nt motu locali boꝝ corpoꝝ subsut eoz p̄tari. Nullaz tñ p̄t diabol⁹ imp̄nere formā sine motu locali. Si ergo p̄ cor̄ intelligam⁹ intellectū: nō p̄t diabol⁹ in illud imp̄nere aliquam formā immediatē: sed tamē p̄t mouere sp̄s corp̄os in q̄b sunt phantasmata: z sic reducere imaginatōem in actū imagi/ nandi: z sequentē imp̄mit p̄ illā intel/ ctui possibili sp̄m intelligibile. vel ad a/ ctum reducit iā imp̄ssam: q̄ actu p̄sideret rem imaginatā. Nec obstat q̄ ad istā im/ p̄ssionē nō sufficit phantasia: s̄ requiritur intellect⁹ agēs: qz iste intellect⁹ necario agit p̄ntē phantasmate. Ideo nisi volūtas auertat imaginatiuā: necario intellectus possibilis p̄siderabit de re imaginata. Nec tñ ex h̄ seq̄t q̄ diabol⁹ sc̄tar p̄ticularit̄ qd cogit: licet sc̄tar de q̄ cogit: qz eadē specie intelligibili p̄t intellect⁹ possibilis vti ad diuersos p̄cept⁹ formādos: fm q̄ placet volūtati. vt dicit s. Tho. in multis locis. Sicut aut̄ actū volūtatē sc̄re nō potest ita nec hūc vel illū vsum speciei: s̄ none rit vsum speciei in cōis. Sc̄tate em̄ phanta/ smate m̄teris sc̄it q̄ de illa cogit: s̄ non sc̄it qd: vt. i. abhorreō peccm. z imp̄fecti onē muliebri. vel cōplacēdo in corp̄alib⁹ illecebris. Si aut̄ p̄ cor̄ intelligat volūtas: dupl̄r p̄t aliqd mitti in cor̄. Vno mō mouēdo ip̄am volūtatē ab intra vt illd velit. z sic solū a se z a deo mouet. vt docet san. Tho. i. q. cv. ij. q. vj. Da. q. ij. ar. ij. 3 gen. ij. ca. lxxxvij. Alio mō suggeren/ do volūtatē. qd fit dū aliqd ostendit ei vt bonū: z sic immittit hō in cor̄ p̄ sens⁹ cor̄ p̄os suadēdo. Diabol⁹ aut̄ p̄ sens⁹ cor̄ p̄os z vltim⁹ mouēdo imaginatiuam z intellectū mō p̄dicto. Quia tamē volūtas p̄t auertere imaginatiuā ab ima/ ginādo: in intellectu a p̄siderādo aliquid. z qz sc̄tate p̄sideratōe de aliq̄ p̄t mouere intellectū ad hūc vel male de illo cogitā/ dū: nō volūtas libera ē: nec cogit tali sug/ gestione (vt traderet eū iudas simōis). s. hūc (cariorib⁹) Describit aut̄ h̄ t̄pus vt maḡ appareat iude neq̄cia fm̄ Chryz. q̄ in̄ cor̄ charitatis et hūilitatis siḡ tā ne/ fanda cogitabat. Et etiā ad ostēdā ch̄i

ad inimicos charitatē fm̄ s. Tho. (sc̄tes quia omnia). i. p̄ditores z insecutores s̄ Aug. et Bre. Vel oia. i. opa z potentia patris fm̄ Dige. Vel omnia. i. salutem omnū fm̄ Chry. et Theo. (vedit ei p̄ in manus) qz et inq̄tū hō et inq̄tū deus ac cepit a patre q̄cqd̄ habuit. licet inq̄tū hō accepit a patre z a se z a sp̄sctō. inq̄tūz aut̄ de⁹ a p̄te solum. (et qz a deo exijt) per eternā generationē: et mirabilē corp̄os fut formatōem: et mirabiliorē: imo sūme mirabilē carnis assumptionē (z ad deum vadit p̄ immensam dilectionē: q̄ gl̄iam corp̄is meruit: et p̄ dolorosam passionē: q̄ redemit omne suppositū humani gene/ ris: et p̄ gl̄iosam resurrectionē in q̄ viuet i eternū. (surgit a cena) vt. s. lauares discipu loꝝ pedes. S̄ q̄re p̄mittit: sc̄tes qz oia z̄ Dico q̄ hoc factū est p̄mo vt cōmendabi lioz appareret act⁹ humilitatis statim ex/ ercend⁹. Secundo ne quis crederet q̄ ei⁹ glorie aliquid deperiret ex actu vili. Ecce ergo p̄parationē lotionis.

In hac parte est morale documentuz vt q̄libet habeat custodiā sue mentis. qz diabolus potest immittere multa mala: vt dicitur 3 p̄uer. iij. Di custodia sua cor tuū. i. mentē. qm̄ ex ip̄o vita p̄cedit: imo et Quantū ad sc̄dm̄ tāgit ip̄a ab (mors luto: cū d̄: (Et ponit). i. deponit (vestimē ta sua) sup̄iora. i. palliū vt expeditior est: (Et cū accepit linteū p̄cinxit se) vt inde loto s pedes detergeret. (Deinde misit a/ quam in peluim) manib⁹ p̄p̄is (et cepit la uare pedes discipuloꝝ: z extergere linteo quo erat p̄cinct⁹. Chryz. Vide q̄lit hū/ litatē dñs ostēdit: nō solū in lauādo pedes sed etiā alit̄. Nō em̄ anq̄ recūberz s̄ post q̄ resederūt oēs: tūc surrexit. Deinde nō solū lauit s̄ vestimēta deponit: linteum p̄ cingit: et peluim implet: z nō alij implere iussit: s̄ oia opaf: ostēdens q̄ cū oī studio optz talia facere. Hec ille. (Genit 3 a d̄ si monē petz. et dicit ei petz. Dñe tu mibi lauas pedes.) Est aut̄ h̄ q̄ntio: qz videt q̄ iam aliq̄ fuer̄ in̄ loto an̄ petrū. qz p̄missi sum est: cepit lauare z c. q̄re ergo aliq̄ non p̄traderūt ch̄is: Ad hoc dico q̄ circa h̄ est triplex opt̄io. Digen. em̄ dic q̄ sicut medicus plurimoz infirmantiū cure in̄tē

tus incipit curā a magis indigentibus: ita
 christus cepit lauare pedes sordidos a sor
 didis magis: ita quod ultimo venit ad petrum
 qui. s. rōe magni feruoris pedes spūales
 habuit mūdiores. Et hoc videtur sonare
 verba euangelij dicētis. cepit lauare pedes
 discipulorum. et deinde seq̄t. vēt g. rē. Chrys.
 autē dicit quod lauare cepit a primis. s. p̄dicoz
 tanq̄ stultus et sup̄b ad pedū lotionē pue
 nit petrus quod magr̄m reuerēbat. Aliq̄s em̄
 fuenit petrus. q̄a cepit inquit lauare pedes
 discipulorum. et nullus hoc p̄sumpsisset nisi
 Judas. Aug. s̄o dicit quod p̄t̄ venit ad pe
 trū. ita quod euangelista more suo p̄ponit ro
 tū factū di. Cepit lauare pedes discipu
 lorū. et postmodū ponit modū dicēs. Ve
 nit ergo rē. Ad q̄stionē igit̄ dicit Theo.
 et Chrys. quod solus iudas stultus an̄ petrus la
 uit. q̄d colligit. quod aliq̄s ante petrus fuit lo
 tus ut innuit textus. et nullus nisi stultus p̄
 ditor hoc p̄sumpsisset. Aug. autē dicit quod oēs
 alij cogitauerūt quod tantus doctor sine cau
 sa id nō faceret. et timore quōdā verēbatur
 Petrus autē sp̄ feruidus ad insinuāda que si
 bi meliora videbantur: et nihil aliud cogitā
 nisi reuerentiā ad magr̄m: et ex amore ma
 gno fiduciā assumens contradixit. Aug.
 vero dicit quod petrus tanq̄ primus lor̄ est p̄
 or. Quando ergo pedes lauare cepit: venit
 ad eū a quo cepit: vitz petrus quod expauit: si
 cut et quibet aliorum expauisset. (Rēdit ies
 sus et dixit ei. Quod ego facio). i. p̄p̄t
 quod hoc facio (tu nescis modo: scies au
 tē postea). Faciebat em̄ illud nō p̄t abluti
 onē pedū: sed in exemplū hūilitatis: quod
 sciuit petrus postea ch̄s docēte. et i mysteri
 um interne ablutiōis quod solū fit p̄ christuz
 instituentē sacramenta noue legis. quod eti
 am postea Petrus sciuit repletus sp̄s̄cō.
 Aug. Nec tñ ille dūcti facti altitudine ex
 territus p̄mittit fieri quod cur fieret i gra
 bar: s̄ vsq̄ ad suos pedes hūilē ch̄m vi
 dere: nō pōt sustinere. Hec ille. Nā seq̄t.
 (Dicit ei Petrus. Non lauabis mihi pe
 des in eternū) hoc est. nūq̄ hoc patiar fm̄
 Aug. Hoc q̄ppe inq̄t in eternū nō fit quod
 nunq̄ fit. Ex hoc autē fm̄ Origenē patz
 quod aliq̄s fm̄ puz p̄positū p̄t ignorantiam
 pōt velle quod nō expedit: et nolle quod expe
 dit. (Rēspōdit ei Iesus. Si nō lauero te)

id ē pedes tuos: totū sumendo p̄ pte (nō
 habebis partē meū) id est in celo. Et h̄
 planū est de lotōe s̄ gra. i. interiori. quod i pa
 distum nihil inquinatū ingredit. Et etiā
 de lotōe significare et exercitara. i. de illa
 corpali. quod s̄ fm̄ se nō est necessaria ad
 salutē: tñ ex p̄cepto ch̄i quod p̄tualit̄ i eius
 p̄bis p̄tinebat erat necessaria. Dic enim
 sc̄tus Tho. quod sicut quōdā sunt p̄hibita quod
 mala. quedā s̄o mala quod p̄hibita. ita que
 dā sunt p̄cepta quod necessaria: et quōdā neces
 saria quod p̄cepta: ut ista ablutiō. Et vt
 dicit Chrys. Ch̄us nō dixit cuius gr̄a id
 faceret: s̄ imposuit minas: quod a lit nō fuis
 set Petrus suauis. (Rēdit ei petrus. Qui
 inter omnia maxime timebat a ch̄o sepa
 ri fm̄ Chrys. (Dne: nō tm̄ pe. m. sed et
 man⁹ et caput) Dicit autē Tho. quod sicut i
 homine sūt tria. i. sup̄mum: mediū et inf̄
 mum. i. caput: manus et pedes. ita in ho
 mine interiori similit̄ sūt tria. i. ratio su
 perior: quia anima inheret deo: et inferior
 quod vacat opib⁹ vite actiue. et sensualitas.
 Sciebat autē oēs discipulos esse mūdōs.
 quo ad caput quod erant deo p̄iuncti p̄ fidē
 et charitatē. et q̄rū ad manus: quod eorum
 opera erant sancta. sed nō quod ad pedes. id
 est aliquos affectus terrenoz. Et iō sub
 dit (Dixit ei iesus. Qui lor̄ est sc̄s p̄ ba
 ptismū fm̄ Aug. (non indiget) si nō super
 ueniat mortale: nisi vt pedes lauet) i. hu
 manos affectus fm̄ Aug. sine quib⁹ p̄
 baptismū plens vita non ducit. ideo alia
 membra non est necesse lauare. (Et vos
 mundi estis) sc̄s p̄ baptismū. Sicut enim
 dicit Aug. et sc̄tus Tho. ex hoc loco itell
 gimus illos fuisse baptizatos baptismō
 ioannis fm̄ aliquos. vt baptismō christi
 quod rōnabil⁹ ē vt dicunt. S̄z q̄. quod ch̄s
 nō baptizabat s̄ discipuli ei⁹. Jo. ij. Ad
 hoc dicit sc̄tus Thom. quod nō baptizabat
 turbas: baptizauit tñ discipulos tāq̄ sa
 militares. Hec ille. Pōt etiā dicit quod se iui
 cē baptizari. s̄ p̄mū ē ver⁹. Qñ dicit Aug.
 Nec ch̄s renuit inq̄t baptizati ministerio
 vt baptizatos h̄er suos p̄ quos alios ba
 ptizaret quod nō defuit hūilitati: ministerio
 quod eis pedes lauit (sed nō oēs) quia mun
 dicie baptismali iudas sup̄addidit mort
 tale peccatū: a quo solo dicit homo immūb⁹

Dnica Dalmar

dn̄s: sicut a venali dicit̄ immūdos habet
re pedes (Sciebat em̄ q̄nā esset q̄ trade/
ret eū: propterea dixit: nō estis mūdi oēs)

In hac pre est morale documentuz vt
frequent̄ pedes abluam? p̄ p̄fessionē etiā si
sine mortali vitiam? q̄ nō p̄cū pedum
mundicia terra calcari. i. p̄sens vita duci.
Origen̄. Impossibile puto nō p̄raminari
extrema aie z infima ei? q̄ q̄ ad hoies
p̄fectus q̄s esse putet. Plurimi aut̄ etiam
post baptismū replent puluere scelez vsq̄
ad verticē. Qui v̄o legitime discip̄l̄i ch̄i
sūt sunt erga solos pedes indigēt lotionē.
Hec ille.

Quantuz ad tertiu tangit̄ admonitio
quā ch̄is de facto suo fecit: cū d̄i (Postq̄
ergo lauit pedes eoz acceptit vestimenta
sua vt decētius doceret. Alius em̄ habet
debet ministrantē qui debet esse expedit?
et al̄? docentē q̄ debet esse grāuis (Et cū
recubuis̄z itez dixit eis) volens petro ex/
ponere qd̄ nesciebat: s̄m Aug. Scis qd̄
fecerim vobis? Origen̄. Qd̄ vel interroga
tione p̄ferat vt ostēdat facti magnitudinē:
vt impatiue vt eoz erigat intellectū. Hec
ille. (Vos vocatis me) hoc noie quod est:
(magr̄ et dominic: et b̄neid est vere (dicit̄)
Sum erem̄) quā ip̄e illuminat omnē ho/
minē Joā. 1. z p̄sequer̄ est p̄ncipalis mag
gister: et oia nō solū sunt sua: sed sunt ab
illo facta. Nec tamē in hoc ch̄is est arro/
gans s̄m Aug. quia qui sup̄ oia est nō p̄t
sup̄bire. Et vt idē dicit: null? deū nosset si
nō se indicet ip̄e q̄ nouit. Jō nō p̄ter se s̄
p̄ter eos seip̄m laudat. Et int̄dit q̄ seip̄z
comendare est comendabile: q̄ nō adest
p̄iculum sup̄bendi: z hoc ip̄m vtile ē alijs
sicut z apl̄us se comendat i. ij. Lōz. xj. et
idē dicit̄ sc̄r̄s Tho. (Si ergo ego lauit
pedes vestros dn̄s z magr̄: z vos) a fortit̄/
ori: vt dicit̄ Ch̄ys̄. (debetis) debito neces
sitate in necessitate: als aut̄ debito hone
stat̄z immodo (alter alteri? lauare pedes/
id est pietatis officia inuicē exhibere. Vt
t̄ etiā: vt ait Aug. hūc habet̄ morē vt et
sp̄os pedes frat̄z in hospitiū manib̄ lauet
ope ip̄o visibili. Sp̄ūaliter t̄n̄ pedes inu/
icem lauant? q̄ inuicē crimina p̄ficimur:
z q̄ inuicē oramus: vt idē dicit̄.

Est aut̄ in hac pre documentū littera

le humilitatis z pietatis ad p̄mos: de q̄
dn̄s ait (Exemplū em̄ dedi vobis) non vt
illud solum memorie comendatis aut̄ p̄
dicetis. (sed vt quēadmodū ego fecer̄ta et
vos faciatis.

Passio dn̄i nr̄i iesu ch̄i s̄m Matth. capi. xxvi.

Litis quia post biduū
pascha fiet: et filius ho
minis tradet̄ vt crucifi
gat̄. Tunc cōgregati se

principes sacerdotū z seniores po
puli in atrium principis sacerdo
tum: qui dicebatur caiphas: et cō
siliū fecerunt vt iesum dolo tene
rent et occiderent. Dicebant autēz
Nō i die festo: ne forte tumultus
fieret in populo. Cum autē esset
iesus in bethania in domo simo
nis leprosi: accessit ad eum mulier
habens alabastrum vnguenti pre
ciosi: et effudit super caput ipsius
recumbentis. Videntes autē di
scipuli indignati sunt dicētes: Ut
quid perditio hec? Potuit em̄ istō
venundari multo et dari pauperi
bus. Sciens autē iesus ait illis
Quid molesti estis huic mulieri?
Opus em̄ bonū opata est ē in me.
nā sp̄ paupes habet̄ vobiscuz: me
ā: nō sp̄ habebit̄. Vires em̄ hec
vnguentū hoc i corpus meū: ad se
p̄liedū me fecit. Amē dico vobis
vbicūq̄ p̄dicatū fuerit hoc euāge
liū in toto mūdo dicit̄: z q̄ hec fe
cit in memoriā eius Tūc abiit vn?
de duodecim qui dicit̄ iudas scari
oth a p̄ncipales sacerdotū: et ait
illis: Quid vult̄ mibi dare: et ego